

maintaining a subculture of criminality through the kind of relations that the freedom-deprived persons² establish between them inside their group.

The adaptation to the penitentiary environment leads to a modification in the personality of the imprisoned, the individual acquiring norms, customs and values that are characteristic to prison, thus becoming almost a passive spectator of the events around him, being in a constant state of waiting. Gradually, the more the person adapts to this penitentiary environment, the more his chances of social reintegration decrease, because the individual's receptiveness to different reeducation programs decreases.

The social reintegration program for the former convicted persons after serving their sentence includes details regarding a modular program administered to the prisoner before releasing him, by the penitentiary personnel, and by the probation staff. It is important to mention from the start that this program is part of a process, but the whole process is not represented only by this program.

Considering that the freedom-deprived persons belong to the community, the detention institution offers an essential service to society. There is the need for a new approach, directed toward the former convict, and toward the steps for social inclusion, initiated when the prisoner is still serving his sentence, with the contribution of various institutions, public authorities, associations, and non-government organizations that can activate in the field of post-detention assistance.

Alternatives for a freedom-deprived environment are given by occupational therapy, and probation programs, which have a strong socio-pedagogical side, allowing the creation of a balance between counseling and assistance.

Occupational therapy represents a new option for the reintegration process, allowing the inmates to adapt to their environment, and at the same time, to adapt the environment to their needs, re-acquiring the necessary skills to perform their daily activities with dignity and self-respect.

Since the state is the one that has applied the punishment, through its courts, it is its duty to ensure, using all the means at its disposal, that the former inmates are helped to reintegrate, so that unwanted consequences of the punishment could be avoided.

2. Material and methods

The research hypotheses were as follows:

- Presumably, the inmates encounter difficulties of adaptation to the social environment when they are released from prison;
- The occupational therapy can constitute a means to facilitate the inmates' social reintegration.

For this study, we selected two imprisoned subjects, from the Târgu Ocna Hospital Penitentiary. Their selection was done taking into account their gender,

² Government Decision no. 1897 of December 21, 2006 on the approval of the Application Regulation for Law 275/2006 regarding the sentences and measures of the judicial system during penal process, *Monitorul Oficial* no. 24 of January 16, 2007, art. 2.

age, sentence and criminal activity, number of years served, level of education, and date when they are eligible for release on probation³ (see Table no.1).

The research was conducted over the course of the six months before their release on probation, as well as after their release⁴, being assisted by the Bacău Probation Service, the subjects being residents of Bacău county.

Table no.1. *The group of subjects used in this research*

No.	Last and first name	Age	Gender	Sentence and criminal activity	Number of years served	Level of education	Date when eligible for probation
1	M.M.	35 years old	Male	3 years, theft	2 years	High-School	Oct. 11 - 2011
2	G.G.	35 years old	Male	3 years and 5 months, robbery	2 years and 8 months	High-School	Oct. 11 - 2011

To obtain information, we used the structured interview technique, and the interview guide as an instrument. We used a 20 questions interview, with open answers, focused mainly on identifying problems regarding the occupational performance.

The interview questions were meant to identify the problems in performing an occupation, the interview guide containing questions about the activities of daily living, with regards to personal care, productivity, and leisure time. Besides the identification of occupational performance problems, the interview also tried to capture the clients' perception regarding the period after they were freed.

The discussions were done individually, in session of 15-30 minutes each. The interview was conducted in the same place, the club of the Târgu Ocna Hospital Penitentiary, under the supervision of a guard.

In order to identify the occupational performance problems, and to assess the dissatisfaction level in performing certain daily activities, we used the *Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.)* questionnaire, of the *Canadian Model of Occupational Performance (CMOP)*, as an individualized instrument, applied in addition to the interview.

We must state that the occupational therapy intervention was done only for the subject MM.

³ The release on probation can be done if the convicted person has served at least two thirds of their sentence, if that sentence is 10 years or less, or at least three quarters of their sentence, if it is more than 10 years, but not more than 20.

⁴ The interval comprised between the release on probation and the date of finishing the actual sentence constitutes a surveillance term for the convicted person.

Development of the research

The research was conducted between June 2011 and June 2012. In this research we used the Occupational Performance Process Model (as part of the Canadian Model of Occupational Performance and Engagement). This model was developed in 1997 by the Canadian Association of Occupational Therapists, aiming to stimulate the use of a common instrument in the professional reasoning.

The model we used includes 7 reasoning stages.

Step I. *(Name, Validate, & Prioritize Occupational Performance Issues (CAOT, 1997))*

Step II. *Selecting the model. Theoretical aspects*

In the case of the client, M.M., we applied the *Canadian Model of Occupational Performance (C.M.O.P)* to identify and prioritize his problems, and as an occupational therapy intervention, we used the Person Environment Occupation Model (PEOM), and the Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.).

Step III. *Assessment*

We used the *Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.)* to identify the most important occupational problems in the areas: personal care, productivity, and leisure time, to evaluate the client's satisfaction toward the occupational performances, and to understand the way in which the occupations are connected to the life roles of our client.

Step IV. *Identifying the strong and weak points*

Step V. *Establishing the goals and the action plan*

We established long-term and short-term goals, we chose the specialists for the multidisciplinary team that can be directly involved in the intervention process, and also established the period of time necessary for implementing this plan.

Step VI. *Implementing the occupation-based intervention plan* The strategies we used were as follows:

- Goal (G1): *the client will be able to relate directly to persons of opposite sex, in order to overcome his shyness over the course of eight months (the goal is set to be developed over the course of three months in prison, and five months outside).*

- Goal (G2): *the client will be capable to write and apply his own fund management plan within a month (the goal will be developed inside the Târgu Ocna Hospital Penitentiary, at its club).*

- Goal (G3): *the client will be capable to identify a source of income within five months (the goal is developed after he is freed).*

Step VII. *Reassessment*

After eight months we did a reassessment of the *Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.)* results. We closely observed the implementation of the occupation-based intervention plan.

Within the reassessment stage, we monitored the client's activity, his degree of satisfaction, and if some problems appeared during the implementation of the intervention plan, we negotiated with the client the possible modifications of the plan.

The reassessment was conducted on March 9, 2012 (see Table 2), after the client finished the individual modules in the program "Reducing the risk for a repeated offense" offered by the Bacau Probation Service.

The client, MM took part in all the sessions of the program offered while still in detention, he followed the probation officer's indications to the letter, and he cooperated in creating the occupation-based intervention plan.

When conducting the reassessment, we observed that the occupational problems of the subject were solved, his performance and satisfaction levels being high, measured on a scale from 0 to 10.

Table no. 2. *Initial assessment and the reassessment, based on the Canadian Occupational Performance Measurement*

Initial assessment: Occupational performance problems:	August 5, 2011		Reassessment: March 9, 2012	
	Performance 1	Satisfaction 1	Performance 2	Satisfaction 2
1. Identifying a source of income	3	2	5	7
2. Managing the funds	2	1	5	7
3. Relating to persons of opposite sex	2	1	4	6
4.-----	-----	-----	-----	-----
5.-----	-----	-----	-----	-----

3. Results and discussions

This study is a client-centered one. It analyzes the person who is deprived of freedom. The information were gathered using the interview based on the *Canadian Model of Occupational Performance (C.M.O.P)*, and as an assessment instrument, we used the *Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.)*, to identify the occupation performance problems; the data was collected both from the subjects, and from the persons who are actively involved in the subjects' reeducation process.

The interviews with the clients, and the Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.) allowed us to identify the subjects' occupational performance problems, and their perception regarding the degree of satisfaction and performance.

The interview items were grouped in such a manner as to offer information from the areas of personal care, productivity, and leisure time, as well as information regarding the subjects' perception on the period after being freed.

Thus, the items 1 and 2 are referring to aspects of prison life; item 3 refers to personal care; items 4, 5, and 6, to productive activities; items 11, 12, 13, 14, and 15 to leisure time activities; items 7, 8, 9, and 10 to the inmates' relation to the outside world after being freed; items 16, 17, 18, and 19, to the subjects' perception regarding the period after being freed, and item 20 transmits information on the representation the prisoner has with regards to occupational therapy.

We did a parallel analysis of the answers, in order to obtain the information necessary for our study, and to identify the occupational problems of each client.

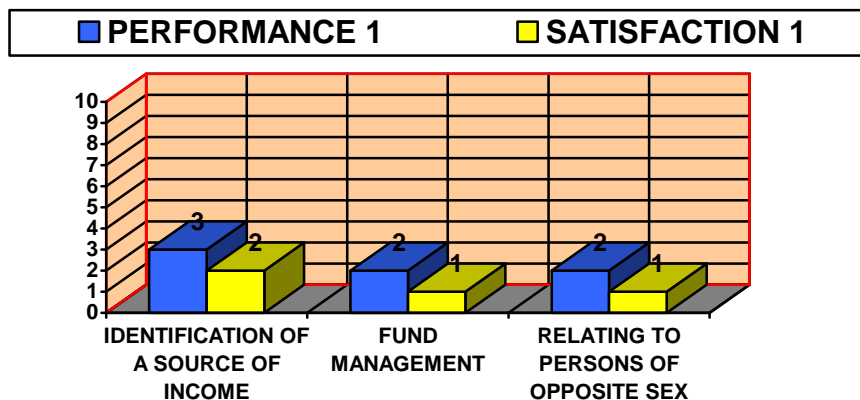

Figure 1. The dynamics of the evolution of occupational performance problems after the initial assessment (August 5, 2011) of the client MM

The calculation of the total score after the initial assessment (see Table 3) is done by dividing the total sum of performance 1 (the sum of 7, in our case) to the total number of identified problems (3, in our case), and by dividing the total sum of satisfaction (4) to the total number of identified problems (3), thus arriving at a final score for performance 1 (initial) of 2.3, and for satisfaction 1 (initial) of 1.3 (see Figure 2).

Table 3. Calculation of score 1 for performance and satisfaction, after the assessment of August 5, 2011

Calculation:	Score 1 Performance	Score 1 Satisfaction	Score 2 Performance	Score 2 Satisfaction
Total score = total performance score / number of problems	$\frac{\text{Number of problems}}{=}$	$\frac{\text{Number of problems}}{=}$	$\frac{\text{Number of problems}}{=}$	$\frac{\text{Number of problems}}{=}$
	2.3	1.3		

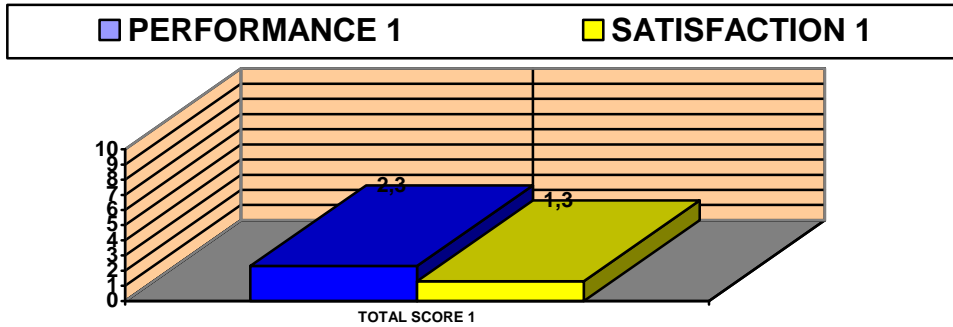

Figure 2. Dynamics of the total score after the initial assessment of August 5, 2011

The implementation of the occupation based intervention plan, applied together with the client MM, and with the help of the multidisciplinary team, brought major positive modifications in the lifestyle of our client. On March 9, 2012, took place the reassessment of the subject; the marks given by MM to himself were as follows: *for the first occupational performance problem he gave himself a 5 for performance, and a 7 for satisfaction; for the second occupational performance problem he gave himself a 5 for performance, and a 7 for satisfaction, and for the last occupational performance problem he gave himself a 4 for performance, and a 6 for satisfaction* (see Table 4).

Table 4. Reassessment of March 9, 2012, using the Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.)

Initial assessment: Occupational performance problems:	August 5, 2011		Reassessment: March 9, 2012	
	Performance 1	Satisfaction 1	Performance 2	Satisfaction 2
1. <u>Identifying a source of income</u>	3	2	5	7
2. <u>Managing the funds</u>	2	1	5	7
3. <u>Relating to persons of opposite sex</u>	2	1	4	6
4. -----	-----	-----	-----	-----
5. -----	-----	-----	-----	-----

We can observe a modification in the performance and satisfaction levels of the client MM, in comparison with the initial assessment (see Figure 3).

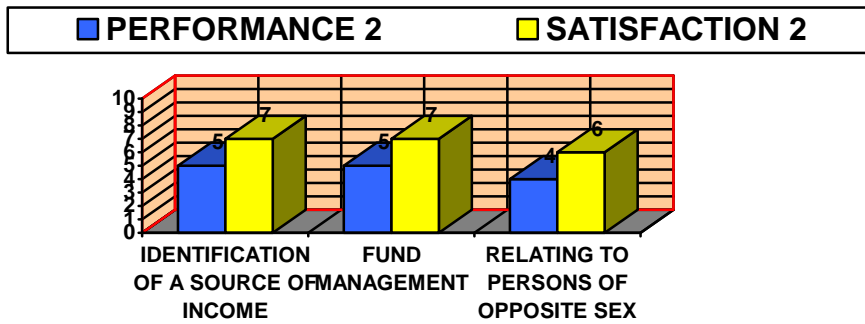

Figure 3. Dynamics of the occupational performance problems after the reassessment of March 9, 2012

The calculation of the total score after the March 9, 2012 reassessment (see Table 5) shows that important modifications appeared in the client's lifestyle: for a performance 2 score of 14, divided to the number of identified problems, 3, we have a score of 4.6, and for a satisfaction 2 score of 20, divided to the number of identified problems, 3, we have a score of 6.6 (see Figure 4).

Table no. 5. Calculation of score 2 for performance and satisfaction, after the assessment of Friday, March 9, 2012

Calculation:	Score 1 Performance	Score 1 Satisfaction	Score 2 Performance	Score 2 Satisfaction
Total score = total performance score / number of problems	/	/	/	/
	Number of problems	Number of problems	Number of problems	Number of problems
	=	=	=	=
	2.3	1.3	4.6	6.6

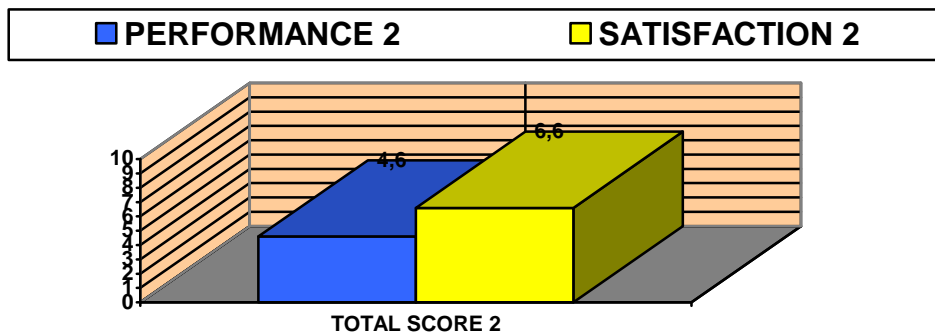

Figure 4. Dynamics of score 2 after the reassessment of March 9, 2012

4. Conclusions

The social and professional reintegration program for the former inmate must take into account a series of characteristics of the individual, his level of self-

esteem, these providing important information regarding his chances of readjustment to a free life, as well as the risk of a possible repetition of offense.

From a perspective of protecting the social stability, the deviance and criminal acts are evaluated, more by the performers than the justice system, as being undesirable acts, the criminal representing a category that must be pushed away and isolated. The period of incarceration brings grave modifications into the inmates' lifestyle. The prison environment represents the end of the road for most individuals, very few succeeding in reintegrating themselves successfully into society.

The recognition of the specific negative elements of the prison environment must lead to the conception of an effective reform in all institutions, and not in the least, in the people who work directly with the inmates. All activities and educational programs must be reevaluated for developing more effective programs to diminish the risk of repeated offense, and to facilitate social reintegration.

The reinsertion of a former inmate represents a difficult process, with multiple social implications, where the multidisciplinary team represents a significant element. A priority for the start of this set of procedures is collecting the data allowing the contouring of a profile as detailed as possible of the criminal, as well as a real diagnosis of the facts that can be committed by a criminal.

Information on the characteristics of a deviant individual makes reference to the individual's mental particularities (thoughts, feelings, behaviors, and attitudes), needs and problems, motivation to change, the development of an explicative picture of the criminal behavior (demographic details, criminal past, childhood environment and relations with his relatives and partner, financial strength, psychological particularities), all of these allowing for an assessment of the inmate's abilities, risk of repeated offense, and other risks.

The inmates have an increased level of self-esteem, and this can be interpreted by the fact that the criminal self-evaluates himself in a positive manner, and the performance of antisocial acts will not affect his self-esteem.

In this sense, the hypothesis stating that *the inmates encounter difficulties of adaptation to the social environment when they are released from prison* is confirmed. The main barrier in the inmates' social reintegration process is themselves. Wanting to make up for the time lost behind bars, extremely confident in their abilities, the former inmates are crushed by the walls of society, not being able to get inside it, and to make themselves understood.

Occupational therapy supports the people who encounter difficulties to adapt, difficulties that obstruct or make their social reintegration harder. In the context of the client-centered occupational therapeutic process, the therapist assists the clients in solving their problems, so that when they deviate from a normal course of action, they will be redirected towards a continuous satisfactory experience and development.

The basic models allow the occupational therapist to intervene and help the inmate to use his own resources necessary for social reintegration. The subject M.M. used his own skills acquired during his detention, to socially reintegrate

himself, and because of the occupation-based intervention plan, he succeeded in solving his occupational problems, this helping be more satisfied of himself and perform better, a fact proved by the reevaluation conducted after the implementation of the intervention plan.

The failure of subject G.G. highlights the fact that his chances of social integration could have been higher if the occupational therapy intervention would have been administered through an occupation-based plan.

The inmates can be classified in various ways: men and women, adults and minors, multiple time offenders and first time offenders, with and without family, physically healthy or ill, cultured or not, Romanians and foreigners, apt for work or inapt, from an urban or a rural environment, etc. As a result, their educational, psychological, social, and therapeutic needs are immense.

If we add to all this the fact that many of them are abandoned by their families, and do not have any possibility to support themselves after finishing their sentence, we have the complete image of what the teachers and human problems specialists - psychologists, sociologists, social workers, occupational therapists, and probation officers (counselors) - have to correct, amplify, treat, model, when it comes to inmates.

The previously presented aspects support our second hypothesis, stating that the occupational therapy constitutes a means to facilitate the inmates' social reintegration.

It would be a good thing if this relatively new field (in Romania) in the process of social reintegration of inmates would be comprised in the whole reeducation ensemble. The application of occupational therapy in the sphere of probation constitutes an addition to the continuous fight for reducing the repetition of offense among the freed inmates, being able to act even before the release on probation.

This science can maximize the occupational potential of the inmates during detention, and can support the strategies for social reintegration.

According to Gheorghe N. (1991), most crimes are committed because of lack of money, place to live, and living means, this being true both for a convicted person who serves his sentence under probation, and for one who just finished his sentence and was released from prison; that is why the former inmate has to be provided, for a period of at least a few months, with a place to live, under supervision and specialized counseling. This period should be mandatory for all who do not have a clear financial and moral support from the family, or society, so that later they would be able to face the social realities without being tempted to return to crime.

Individual conclusions

Client M.M.	Client G.G.
<ul style="list-style-type: none"> - throughout the research, the client has manifested an interest toward the occupational therapy intervention; - he has actively participated in the implementation of the occupation-based intervention plan; - he has continued to attend his program "Reducing the risk for a repeated offense" he had started six months before his release; - he has started a small stonemasonry business; - he has managed to relate to persons of opposite sex, overcoming his shyness, and after the release of the woman with whom he corresponded, he has started a family with her; - he has helped his wife in the process of social reintegration, supporting her in her profession as a tailor; - he has succeeded in managing his incomes so that from the profit he made from his work, one part would remain for his expenses, and one part would reinvest it in his business; - he has become an active member of his community; - he frequently goes to his community church, contributing to the restoration of a crucifix; - he lives with his parents, whom he helps. 	<ul style="list-style-type: none"> - throughout the research, the client has manifested an interest toward the occupational therapy intervention, at first, so that later he gave up, invoking a lack of evidence reports; - he has been involved in the "Reducing the risk for a repeated offense" program, but only during detention; after being freed, he did not participate anymore; - after his release, the client has left the country to work in Italy; - before leaving Romania, he has committed a series of crimes involving car thefts; - when he returned in Romania, he was caught, currently being imprisoned in the Botosani Penitentiary, serving the rest of his unfinished sentence from his previous incarceration, of nine months.

References

1. BANCIUD., VOICUM., (1985), *Introducere în sociologia devianței*, E.S.E., București.
2. GHEORGHE F., (1996), *Psihologie Penitenciară*, Editura Oscar Print, București.
3. GHEORGHE N., (1991), *Prevenirea infracțiunilor prin măsuri de siguranță*, Editura Ministerului de Interne, București.
4. CANADIAN ASSOCIATION OF OCCUPATIONAL THERAPISTS. (1997). *Enabling Occupation: An occupational therapy perspective*. Ottawa: CAOT Publications ACE.
5. ***Codul de Procedură Penală, Editura Argeessis Print, București.

6. ***Manualul de practică în domeniul reintegrării sociale și supravegherii.
7. ***Monitorul Oficial, nr. 423 din 1 septembrie 2000.
8. ***Hotărârea nr. 1897 din 21 decembrie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Monitorul Oficial nr. 24 din 16 ianuarie 2007, art. 2.
9. ***Hotărârea nr. 1239 din 29 noiembrie 2000 privind, regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de probațiune, Anexa 1, Capitolul 1, art. 2.
10. ***Monitorul Oficial, nr. 844 din 16 decembrie 2008, Hotărârea Nr. 1239 din 29 noiembrie 2000 privind, regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de probațiune, Anexa 1, Capitolul 1, art.1.

Web references:

1. [<http://www.enothe.hva.nl>] accesat octombrie 2011.
2. [<http://www.caot.ca/copm/description.html>] accesat iunie 2011.

ROLUL TERAPIEI OCUPAȚIONALE ÎN REINTEGRAREA SOCIALĂ A PERSOANELOR PRIVATE DE LIBERTATE ÎN PERIOADA DE PROBAȚIUNE

Balint Tatiana¹,
Buciag Constantin,

¹Universitatea "Vasile Alecsandri", Calea. Mărășești, nr. 157,600115, România

²Terapeut ocupațional

Cuvinte cheie: *terapie ocupațională, persoane private de libertate, integrare socială*

Rezumat:

Adaptarea la mediul penitenciar, induce o modificare a personalității celui privat de libertate, însușindu-și norme, obiceiuri și valori caracteristice detenției, ajungând astfel să se raporteze la evenimentele din jurul său ca un spectator pasiv, acesta aflându-se într-o stare de așteptare permanentă. Treptat, cu cât gradul de adaptare al persoanei private de libertate la acest mediu penitenciar crește, șansele de reintegrare socială sunt tot mai mici pentru că receptivitatea acestuia la diferitele programe de reeducare scade. Terapia ocupațională, reprezintă o latură nouă în procesul de reintegrare, permițând persoanelor private de libertate să se adapteze mediului și în același timp să-și adapteze mediul propriilor nevoi, urmărind ca acesta să redobândească abilitățile necesare pentru a desfășura activitățile cotidiene cu demnitate și respect de sine.

Ipotezele cercetării au fost următoarele: se presupune că persoanele private de libertate întâmpină dificultăți de adaptare la mediul social în momentul liberării acestora; se consideră că terapia ocupațională constituie un mijloc ce facilitează reintegrarea socială al persoanelor private de libertate. Pentru realizarea acestui studiu au participat doi clienți, persoane private de libertate, din Penitenciarul Spital Târgu Ocna.

Clientul studiului nostru, subiectul M.M., și-a folosit propriile abilități dobândite pe perioada detenției în scopul reintegrării sociale și, datorită planului de intervenție bazat pe ocupație, acesta a reușit să-și rezolve problemele ocupaționale, dobândind un plus de performanță și satisfacție, lucru demonstrat de reevaluarea efectuată după implementarea planului de intervenție.

Eșecul subiectului G.G. subliniază aspectul că șansele sale de reintegrare socială puteau fi mai mari dacă intervenția de terapie ocupațională i-ar fi fost administrată printr-un plan de intervenție bazat pe ocupație.

1. Introducere

Societatea își materializează măsurile de protecție, împotriva celor care săvârșesc infracțiuni, prin izolarea acestora în penitenciare. Penitenciarele sunt medii puternic viciate, menținând subcultura infracțională prin genul de relații pe care persoanele private de libertate⁵ le stabilesc în cadrul grupului.

Adaptarea la mediul penitenciar, induce o modificare a personalității celui privat de libertate, însușindu-și norme, obiceiuri și valori caracteristice detenției, ajungând astfel să se raporteze la evenimentele din jurul său ca un spectator pasiv, acesta aflându-se într-o stare de așteptare permanentă. Treptat, cu cât gradul de adaptare al persoanei private de libertate la acest mediu penitenciar crește, șansele de reintegrare socială sunt tot mai mici pentru că receptivitatea acestuia la diferitele programe de reeducare scade.

Programul de reintegrare socială a persoanelor private de libertate după închisoare include detalii cu privire la un program modular premergător liberării ce urmează a fi administrat de personalul din penitenciare și cel de probațiune în etapa premergătoare liberării. Este important să menționăm de la început că acest program face parte dintr-un proces, însă întregul proces nu se rezumă doar la acest program.

Având în vedere că persoanele private de libertate aparțin comunității, instituția de detenție oferă, astfel, un serviciu esențial pentru societate. Este necesară o nouă abordare orientată, deopotrivă, către persoana privată de libertate și către finalizarea demersurilor de incluziune socială, inițiate încă din perioada execuțional-penală, prin contribuția instituțiilor, autorităților publice, asociațiilor și organizațiilor nonguvernamentale care pot activa în domeniul asistenței postdetenție.

Alternativa mediului privat de libertate sunt reprezentate de terapia ocupațională precum și programele de probațiune ce au un puternic caracter socio-pedagogic, acestea permițând realizarea unui echilibru între consiliere și asistență.

Terapia ocupațională, reprezentând o latură nouă în procesul de reintegrare, permițând persoanelor private de libertate să se adapteze mediului și în același timp să-și adapteze mediul propriilor nevoi, urmărind ca acesta să redobândească abilitățile necesare pentru a desfășura activitățile cotidiene cu demnitate și respect de sine.

⁵ Hotărârea nr. 1897 din 21 decembrie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Monitorul Oficial nr. 24 din 16 ianuarie 2007, art. 2.

Din moment ce statul este cel care a aplicat pedeapsa prin intermediul instanțelor, este datoria statului să se asigure că, prin intermediul tuturor mijloacelor aflate la dispoziția sa, persoanele private de libertate liberate sunt ajutate să se reintegreze, astfel încât să se evite cât mai mult posibil consecințe nedorite ale pedepsei.

2. Material și metode

Ipotezele cercetării de la care am pornit în abordarea acestei lucrări, au fost următoarele:

- Se presupune că persoanele private de libertate întâmpină dificultăți de adaptare la mediul social în momentul liberării acestora.
- Se consideră că terapia ocupațională constituie un mijloc ce facilitează reintegrarea socială al persoanelor private de libertate.

Pentru realizarea acestui studiu au participat doi clienți, persoane private de libertate, din Penitenciarul Spital Târgu Ocna. Selecția acestora s-a realizat ținând cont de vârstă, sex, pedeapsă și faptă, număr de ani executați, nivelul de școlarizare și de data propozabilă liberării condiționate⁶ (vezi Tabel 1).

Cercetarea s-a realizat pe perioada celor șase luni înainte de liberarea condiționată cât și după liberarea clienților cercetării⁷, aceștia fiind asistați prin intermediul Serviciului de Probațiune Bacău, deoarece își au domiciliul în județul Bacău.

Tabel 1. *Eșantionul de subiecți utilizați pentru cercetare*

Nr. Crt.	Nume și prenume	Vârstă	Sex	Pedeapsă și faptă	Nr. de ani executați	Nivel de școlarizare	Data propozabilă liberării condiționate
1	M.M.	35 ani	M	3 ani, furt	2 ani	liceu	11- Oct. - 2011
2	G.G.	35 ani	M	3 ani și 5 luni, furt calificat	2 ani și 8 luni	liceu	11- Oct. - 2011

Pentru obținerea de informații calitative am utilizat tehnica interviului structurat, iar ca instrument este ghidul de interviu. S-a utilizat un interviu cu 20 de întrebări cu răspunsuri deschise, acestea fiind focalizate în principal pe identificarea problemelor în realizarea performanței ocupaționale.

Întrebările din cadrul interviului au ca rol de a identifica problemele în realizarea ocupației, ghidul interviului conținând întrebări despre activitățile zilnice de autoîngrijire, productivitate și petrecere timpului liber. Pe lângă identificarea

⁶ Liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă dacă cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin trei pătrimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 20 de ani.

⁷ Intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei constituie termen de supraveghere pentru cel condamnat.

problemelor în realizarea performanței ocupaționale, interviul mai tratează și percepția pe care clienții cercetării o au despre perioada de după liberare.

Interviul s-a realizat individual, în ședințe de câte 15-30 minute. Interviul cu clienții cercetării s-a aplicat în același loc, respectiv clubul Penitenciarului Spital Târgu Ocna sub supravegherea unui agent supravegător.

Pentru identificarea problemelor de performanță ocupațională și pentru evaluarea nivelului de afectare a satisfacției clienților de studiu în realizarea unor activități zilnice, am utilizat „*Chestionarul Canadian de Măsurare a Performanței Ocupaționale*” - *Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.)*, din cadrul „*Modelului Canadian al Performanței Ocupaționale (C.M.O.P.)* instrument individualizat, aplicat în completarea interviului”.

Facem precizarea, că numai pentru subiectul M.M. s-a realizat intervenția de terapie ocupațională.

Desfășurarea cercetării

Activitatea de cercetare s-a desfășurat în perioada Iunie 2011-Iunie 2012. Pentru derularea cercetării am utilizat Modelul Procesului Performanței Ocupaționale (Occupational Performance Process Model). Acest model a fost creat în anul 1997 de către Asociația Canadiană a Terapeuților Ocupaționali (CAOT) cu scopul de a stimula utilizarea unui instrument comun în raționamentul profesional.

Modelul utilizat în cercetarea de față include parcurgerea a 7 etape de raționament.

Pasul I. *Numirea, validarea și prioritizarea problemelor de performanță ocupațională (Name, Validate, & Prioritize Occupational Performance Issues – CAOT, 1997)*

Pasul II. *Selectarea modelului. Aspecte teoretice*

În cazul clientului M.M. am aplicat „*Modelul Canadian al Performanței Ocupaționale*”- *Canadian Model of Occupational Performance (C.M.O.P)* pentru identificarea și prioritizarea problemelor acestuia, iar ca și intervenție de terapie ocupațională am folosit modelul care vizează interacțiunea dintre Persoană- Mediu- Ocupație (P.E.O.M.) și Chestionarul Canadian de Măsurare a Performanței Ocupaționale (C.O.M.P.).

Pasul III. *Evaluarea*

Am folosit „*Chestionarul Canadian de Măsurare a Performanței Ocupaționale*” - *Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.)* pentru a identifica problemele ocupaționale cele mai importante din ariile: autoîngrijire, productivitate și timp liber, pentru a evalua satisfacția față de performanțele ocupaționale și pentru a înțelege modul în care ocupațiile sunt conectate la scopul de viață al clientului nostru de studiu.

Pasul IV. *Identificarea punctelor tari și a punctelor slabe.*

Pasul V. *Stabilirea obiectivelor și a planului de acțiune*

S-au stabilit obiective pe termen lung și obiective pe termen scurt și de asemenea s-au stabilit specialiștii din cadrul echipei multidisciplinare care pot fi implicate direct în procesul planului de intervenție și perioada de timp necesară implementării acestui plan.

Pasul VI. *Implementarea planului de intervenție bazat pe ocupație.* Acestea au fost:

Obiectiv (O1): *clientul va reuși să relaționeze în mod direct cu persoane de sex opus pentru a-și învinge timiditatea în termen de opt luni (obiectivul se va desfășura o perioadă de trei luni în penitenciar și o perioadă de cinci luni în libertate).*

Obiectiv(O2): *clientul va fi capabil să-și respecte un plan de management al veniturilor într-o lună (obiectivul se va desfășura în cadrul Penitenciarului Spital Târgu Ocna în clubul instituției) .*

Obiectiv(O3): *clientul va fi capabil să-și identifice o sursă de venit în cinci luni (obiectivul se va desfășura în perioada postdetenție).*

Pasul VII. *Reevaluarea*

După opt luni am efectuat reevaluarea rezultatele din Chestionarul Canadian de Măsurare a Performanței Ocupaționale (C.O.P.M.). Am urmărit îndeaproape modul de implementare al planului de intervenție bazat pe ocupație.

În cadrul etapei de reevaluare, am monitorizat activitatea clientului, am urmărit gradul de satisfacție al acestuia, iar dacă au aparut unele probleme în cadrul planului de intervenție, am negocia cu clientul eventualele modificări ale planului de intervenție bazat pe ocupație.

Reevaluarea s-a efectuat în data de 09 Martie 2012 (vezi Tabel nr.2), după finalizarea modulelor individuale din cadrul programului „Reducere riscului de recidivă după închisoare” în incinta sediului Serviciului de Probațiune Bacău.

Clientul M.M. a participat la toate ședințele din cadrul programului început în timpul detenției, a urmat întocmai indicațiile agentului de probațiune și a cooperat în realizarea planului de intervenție bazat pe ocupație.

În urma reevaluării problemele ocupaționale cu care subiectul se confrunta s-au rezolvat, nivelul de performanță și nivelul de satisfacție situându-se la un prag superior, pe o scală de la 0 la 10.

Tabel 2. *Evaluare inițială și reevaluarea din cadrul Chestionarul Canadian de Măsurare a Performanței Ocupaționale*

Evaluare inițială:	05 August 2011		Reevaluare : 09 Martie 2012	
	Performanță 1	Satisfacție 1	Performanță 2	Satisfacție 2
Problemele performanței ocupaționale:				
1. Identificarea unui venit	3	2	5	7
2. Gestionarea veniturilor	2	1	5	7
3. Relaționarea cu persoane de sex opus	2	1	4	6
4. _____	_____	_____	_____	_____
5. _____	_____	_____	_____	_____

3. Rezultate și discuții

Studiul de cercetare în cazul nostru este unul centrat pe client. Unitatea de analiză este persoana privată de libertate. Informațiile au fost culese atât de la unitatea de analiză cu ajutorul interviului și a „Modelul Canadian al Performanței Ocupaționale” - *Canadian Model of Occupational Performance (C.M.O.P)* iar ca și instrument de evaluare am folosit „Chestionarul Canadian de Măsurare al Performanței Ocupaționale” - *Canadian Occupational Performance Measurement (C.O.P.M.)* pentru identificarea problemelor în realizarea performanței ocupaționale, cât și de la persoanele care se ocupă în mod activ de procesul de reeducare al subiecților.

Interviul cu clienții cât și Chestionarul Canadian de Măsurare al Performanței Ocupaționale (C.O.P.M.) ne-au permis identificarea problemelor în realizarea performanței ocupaționale cât și percepția acestora asupra gradului de performanță și satisfacție.

Itemii interviului au fost grupați astfel încât să ne ofere informații din ariile de autoîngrijire, productivitate și petrecerea timpului liber, cât și informații cu privire la percepția clienților despre perioada de după liberare.

Astfel itemii 1 și 2 fac referire la aspectele din viața penitenciară; itemul 3 face referire la aria de autoîngrijire; itemii 4, 5 și 6 transmit informații despre activitățile de productivitate; itemii 11, 12, 13, 14 și 15 oferă informații despre activitățile de timp liber; itemii 7, 8, 9 și 10 fac referire la legătura persoanei private de libertate cu exteriorul după liberare, itemii 16, 17, 18 și 19 oferă informații despre percepția clienților în legătură cu perioada de după liberare, iar itemul 20 transmite informații cu privire la reprezentarea pe care persoana privată de libertate o are în legătură cu terapia ocupațională.

Am efectuat o analiză în paralel a răspunsurilor itemilor interviurilor, pentru a obține informațiile necesare studiului de cercetare și pentru a identifica problemele ocupaționale a fiecărui client în parte.

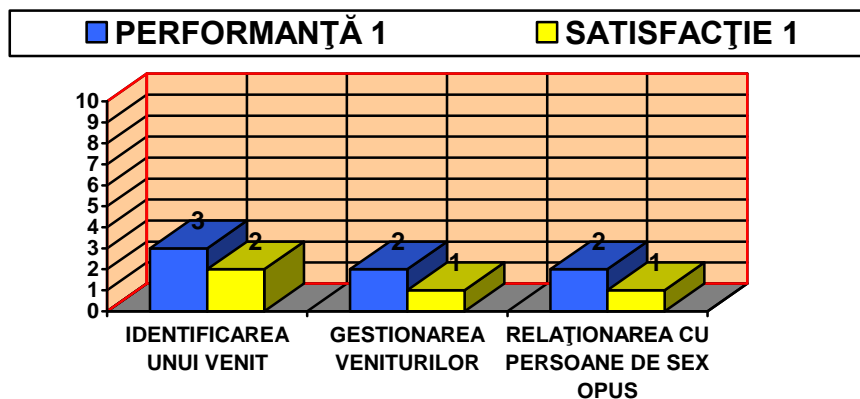

Figura 1. Dinamica evoluției problemelor performanței ocupaționale după evaluarea inițială din 05 August 2011 a clientului M.M.

Calcularea scorului total după efectuarea evaluării inițiale (vezi Tabel 3) se face prin împărțirea sumei totale al performanței 1, respectiv suma 7 la numărul total de probleme identificate, respectiv 3 și prin împărțirea sumei totale a satisfacției 1, suma 4 la numărul total de probleme identificate, respectiv 3, astfel s-a identificat un scor final al performanței 1 (inițiale) de 2,3 iar pentru satisfacție 1 (inițială) de 1,3 (vezi Figura 2).

Tabel 3. Calculul scorului 1 pentru performanță și satisfacție după efectuarea evaluării din 05 August 2011

Calcularea:	Scorul 1 Performanță	Scorul 1 Satisfacție	Scorul 2 Performanță	Scorul 2 Satisfacție
Scorul total = scorul total al performanței / numărul de probleme.	/ Numărul de probleme.	/ Numărul de probleme.	/ Numărul de probleme.	/ Numărul de probleme.
=	=	=	=	=
	2,3	1,3		

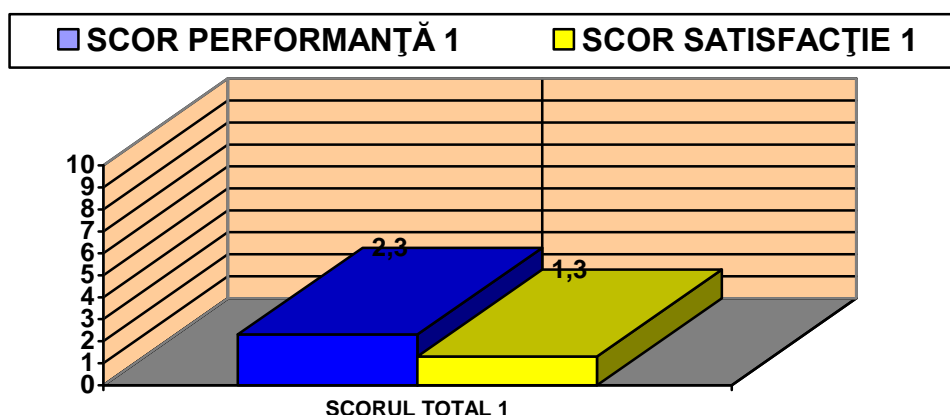

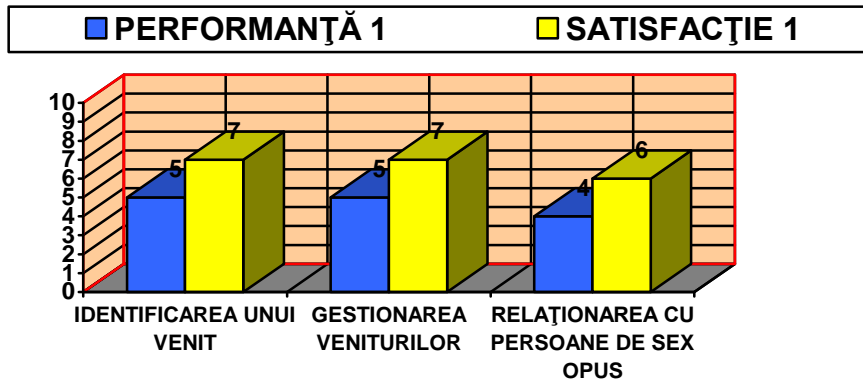
Figura 2. Dinamica scorului total după evaluarea inițială din 05 August 2011

Implementarea planului de internee bazat pe ocupație, pus în aplicare cu acordul clientului M.M. și cu ajutorul echipei multidisciplinare, aduce modificări majore în stilul de viață al clientului nostru de studiu în sens pozitiv. În data de 09 Martie 2012 are loc reevaluarea subiectului și în urma acesteia, notele pe care și le-a acordat M.M. au fost următoarele: *pentru prima problemă a performanței ocupaționale acesta și-a acordat nota 5 pentru performanță și nota 7 pentru satisfacție; pentru a doua problemă a performanței ocupaționale și-a acordat nota 5 pentru performanță și pentru satisfacție nota 7, iar pentru ultima problemă a performanței ocupaționale și-a acordat nota 4 pentru performanță și nota 6 pentru satisfacție* (vezi Tabel 4).

Tabel 4. *Reevaluarea din cadrul Chestionarul Canadian de Măsurare a Performanței Ocupaționale din data de 09 Martie 2012*

Evaluare inițială: 05 August 2011		Reevaluare : 09 Martie 2012		
Problemele performanței ocupaționale:	Performanță 1	Satisfacție 1	Performanță 2	Satisfacție 2
1. <u>Identificarea unui venit</u>	3	2	5	7
2. <u>Gestionarea veniturilor</u>	2	1	5	7
3. <u>Relaționarea cu persoane de sex opus</u>	2	1	4	6
4. -----	-----	-----	-----	-----
5. -----	-----	-----	-----	-----

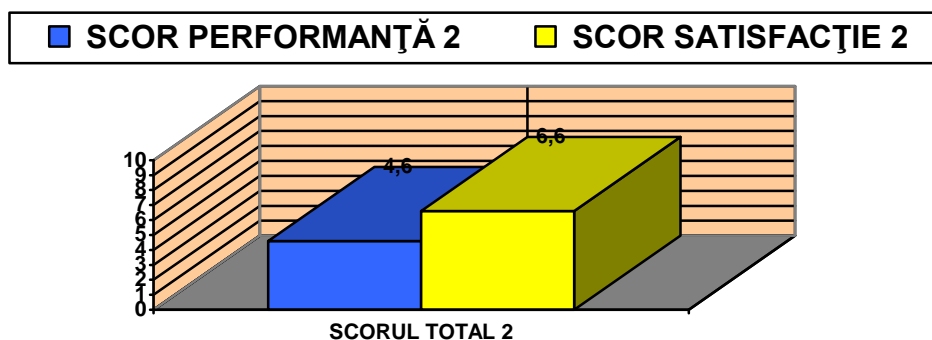
Se constată o modificare în nivelul de performanță și satisfacție al clientului M.M. comparativ cu evaluarea inițială (vezi Figura 3).

Figura 3. *Dinamica problemele performanței ocupaționale după reevaluarea din 09 Martie 2012*

Calculul scorului total după reevaluarea din 09 Martie 2012 (vezi Tabel 5) arată că s-au produs modificări importante în stilul de viață al clientului, astfel pentru scorul performanței 2, respectiv 14 împărțit la numărul de probleme identificate, respectiv 3, s-a obținut un scor de 4,6 iar pentru scorul satisfacției 2, respectiv 20 împărțit la numărul de probleme identificate, respectiv 3, s-a obținut un scor de 6,6 (vezi Figura 4).

Tabel 5. Calculul scorului 2 pentru performanță și satisfacție după efectuarea evaluării din 09 Martie 2012

Calcularea:	Scorul 1 Performanță	Scorul 1 Satisfacție	Scorul 2 Performanță	Scorul 2 Satisfacție
Scorul total = scorul total al performanței / numărul de probleme.	/ Numărul de probleme.	/ Numărul de probleme.	/ Numărul de probleme.	/ Numărul de probleme.
=	=	=	=	=
	2,3	1,3	4,6	6,6

Figura 4. Dinamica scorului total 2 după reevaluarea din 09 Martie 2012

4. Concluzii

Programul de reintegrare socială și profesională a persoanei private de libertate, trebuie să țină seama de o serie de caracteristici ale individului, de nivelul stimei de sine caracteristic acestuia, aceste furnizând informații valoroase asupra șanselor de readaptare la viața din libertate, precum și de combatere a unei eventuale recidive a actului infracțional.

Din perspectiva protecției stabilității sociale, devianța și actele infracționale sunt evaluate ca atare de către actanți, mai mult de către justiție, ca fiind acte indizerabile, iar infractorul reprezintă o categorie care trebuie îndepărtată și izolată. Perioada de ședere în penitenciar aduce grave modificări în stilul de viață al celor condamnați. Mediul carceral reprezintă pentru majoritatea indivizilor, capătul de drum, puțini fiind aceia care reușesc să se reintegreze cu succes în societate.

Recunoaștere elementelor specifice și nefaste ale mediului carceral îndeamnă la conceperea unei reforme eficace la toate nivelurile ierarhiei instituționale și nu în ultimul rând a celor care lucrează în mod direct cu persoanele private de libertate. Toate activitățile și programele educative trebuiesc reevaluate pentru dezvoltarea unor programe eficiente în vederea diminuării riscului de recidivă și pentru a facilita reintegrarea socială.

Reinserția persoanei private de libertate reprezintă un proces anevoios, cu multiple implicații sociale, unde echipa multidisciplinară reprezintă un element semnificativ. Prioritar pentru demararea acestui set de procedee este colectarea datelor care permit conturarea unui profil cât mai detaliat asupra infractorului, precum și o reală diagnoză asupra faptelor ce pot fi comise de acesta.

Informarea asupra caracteristicilor individului deviant face referire la particularitățile psihice ale individului (gânduri, afecte, comportamente și atitudini caracteristice), nevoi și probleme, motivația de schimbare, dezvoltarea unui tablou explicativ al comportamentului infracțional (detalii demografice, trecut infracțional, mediu de proveniență și relațiile cu rudele și partenerul/partenera, puterea economică, particularități psihice) toate aceste permițând o evaluare a capacităților persoanei private de libertate, a riscului de recidivă și a altor riscuri.

Persoanele private de libertate au un nivel crescut al autoevaluării stimei de sine, acest fapt poate fi interpretat prin prisma faptului că individul delicvent se autoapreciază pozitiv, iar comitera unor fapte antisociale nu le va afecta stima de sine.

În acest sens se confirmă ipoteza prin care *persoanele private de libertate întâmpină dificultăți de adaptare la mediul social în momentul punerii acestora în libertate*. Principala barieră în procesul de reintegrare socială a acestor persoane private de libertate, o constituie propria persoană. Din dorința de a recupera timpul pierdut în spatele zidurilor penitenciarului, extrem de siguri pe capacitățile lor, se izbesc de zidurile societății, nereușind să găsească calea de a pătrunde în interiorul ei și de a se face înțeleși.

Terapia ocupațională prin intermediul terapeutului ocupațional vine în sprijinul acestor oameni care întâmpină dificultăți de adaptare, dificultăți ce le îngreunează sau le obstrucționează reintegrarea socială. În contextul procesului terapeutic ocupațional centrat pe client, terapeutul asistă clientul (în cazul nostru clientul studiului) în rezolvarea problemelor, astfel încât în momentul devierii de la cursul normal va fi redirecționat într-o experiență și o dezvoltare satisfăcătoare continuă.

Modelele de bază permit terapeutului ocupațional să intervină și să-i faciliteze persoanei private de libertate, folosindu-și propriile resurse necesare reintegrării sociale. Clientul studiului nostru, subiectul M.M., și-a folosit propriile abilități dobândite pe perioada detenției în scopul reintegrării sociale și datorită planului de intervenție bazat pe ocupație acesta a reușit să-și rezolve problemele ocupaționale, dobândind un plus de performanță și satisfacție, lucru demonstrat de reevaluarea efectuată după implementarea planului de intervenție.

Eșecul subiectului G.G. subliniază aspectul că intervenția de terapie ocupațională dacă i-ar fi fost administrată, printr-un plan de intervenție bazat pe ocupație, șansele de reintegrare socială ale acestui puteau fi palpabile.

Persoanele private de libertate pot fi clasificate în diverse moduri: bărbați și femei, adulți și minori, recidiviști și ne-recidiviști, cu familie și fără familie, sănătoși și bolnavi somatic, cu nivel de cultură ridicat și cu nivel de cultură scăzut, români și străini, apți de muncă și inapți de muncă, din mediu urban și din mediu

rural etc. Ca urmare, nevoile lor educaționale, psihologice, sociale și terapeutice sunt imense.

Dacă la toate acestea adăugăm faptul că mulți sunt abandonați de familiile lor și nu au minime posibilități de întreținere după liberarea din închisoare, vom avea imaginea completă a ceea ce personalul educativ și specialiștii în probleme umane - psihologi, sociologi, asistenți sociali, terapeuți ocupaționali și agenți (consilieri) de probațiune - au de corectat, amplificat, tratat, modelat în ce-i privește pe deținuți.

Aceste aspecte prezentate anterior susțin cea de doua ipoteză a cercetării, aceia că terapia ocupațională constituie un mijloc ce facilitează reintegrarea socială a persoanelor private de libertate.

Este de dorit ca acest domeniu relativ nou în procesul de reintegrare socială a persoanelor private de libertate să poată fi cuprins în întreg ansamblul de reeducare. Aplicarea terapiei ocupaționale în sfera probațiunii constituie un plus de forță în lupta continuă de reducere a fenomenului recidivei în rândul persoanelor eliberate din penitenciare și poate acționa încă din perioada premergătoare liberării condiționate.

Prin mijloacele specifice ale acestei științe se poate valorifica potențialul ocupațional al persoanelor private de libertate în timpul detenției și poate sprijini organizarea strategiilor de reintegrare socială.

După Gheorghe N., (1991), majoritatea infracțiunilor se săvârșesc din cauza lipsei banilor, locuinței și a mijloacelor de trai, atât pentru un condamnat ce execută pedeapsa în stare de libertate cât și pentru unul de abia ieșit din penitenciar, de aceia este necesar ca măcar o perioadă de câteva luni să aibă unde să stea sub o supraveghere și o consiliere specializată. Această perioadă ar trebui să devină obligatorie pentru toți aceia care nu au un sprijin concret material și moral în familie sau în cadrul societății, pentru ca ulterior să facă față realităților sociale fără a mai fi tentați să recidiveze.

Concluzii individuale

Clientul M.M.	Clientul G.G.
<ul style="list-style-type: none">- pe parcursul cercetării clientul a manifestat interes pentru intervenția de terapie ocupațională;- a participat activ în implementare planului de intervenție bazat pe ocupație;- și-a continuat programul „Reducerea riscului de recidivă după închisoare” început cu șase luni înainte de punerea în libertate;- și-a dezvoltat o mică afacere din prelucrarea pietrei de carieră;- a reușit să relaționeze cu persoanele de sex opus și-a învins timiditatea, iar după punerea în libertate a femeii cu care corespundea, acesta și întemeiat o familie;- și-a ajutat soția în procesul de reintegrare	<ul style="list-style-type: none">- pe durata efectuării cercetării clientul a manifestat interes pentru intervenția de terapie ocupațională, ca ulterior să renunțe invocând lipsa întocmirii rapoartelor de evidențiere;- a participat la modulele din cadrul programului „Reducerea riscului de recidivă după închisoare” dar numai cât a fost în detenție, iar după punerea în libertate acesta nu a mai participat la aceste module;- după punerea în libertate clientul a plecat să muncească în Italia;- înainte să părăsească teritoriul României a comis o serie de infracțiuni de furturi din autoturisme;

<p>socială, sprijinind-o în profesarea meseriei de croitorie;</p> <ul style="list-style-type: none"> - a reușit să-și gestioneze veniturile astfel încât din profitul realizat din urma muncii prestate, o parte să-i rămână pentru propriile cheltuieli, iar o parte să o reinvestească în propria afacere; - a devenit un membru activ al comunității unde trăiește; - merge periodic la biserica din cadrul comunității și a contribuit la restaurarea unei troițe; - locuiește împreună cu părinții săi pe care îi ajută. 	<ul style="list-style-type: none"> - la reîntoarcerea în țară a fost prins, iar în prezent se află încarcerat la Penitenciarul Botoșani, urmând să execute și restul de pedeapsă neexecutată din primul mandat respectiv 9 (nouă) luni.
---	--

Bibliografie

1. BANCIU D., Voicu M., (1985), *Introducere în sociologia devianței*, E.S.E., București.
2. GHEORGHE F., (1996), *Psihologie Penitenciară*, Editura Oscar Print, București.
3. GHEORGHE N., (1991), *Prevenirea infracțiunilor prin măsuri de siguranță*, Editura Ministerului de Interne, București.
4. CANADIAN ASSOCIATION OF OCCUPATIONAL THERAPISTS. (1997). *Enabling Occupation: An occupational therapy perspective*. Ottawa: CAOT Publications ACE.
5. ***Codul de Procedură Penală, Editura Argeessis Print, București.
6. ***Manualul de practică în domeniul reintegrării sociale și supravegherii.
7. ***Monitorul Oficial, nr. 423 din 1 septembrie 2000.
8. ***Hotărârea nr. 1897 din 21 decembrie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Monitorul Oficial nr. 24 din 16 ianuarie 2007, art. 2.
9. ***Hotărârea nr. 1239 din 29 noiembrie 2000 privind, regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de probațiune, Anexa 1, Capitolul 1, art. 2.
10. ***Monitorul Oficial, nr. 844 din 16 decembrie 2008, Hotărârea Nr. 1239 din 29 noiembrie 2000 privind, regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de probațiune, Anexa 1, Capitolul 1, art.1.
11. Adrese de internet:
12. [<http://www.enothe.hva.nl>] accesat octombrie 2011.
13. [<http://www.caot.ca/copm/description.html>] accesat iunie 2011.